

Celrà

Revista municipal de Quart

Nº 110 — Juny 2021

Maria Carballo i Mar Suy

04	Carta de l'alcalde	
	Feina feta	06
10	Postals del món	
	Objectes de terrissa	16
18	Entrevista: Maria Carballo i Mar Suy	
	Entorn natural	24
28	Arxiu històric	
	Coneix les Gavarres	30
33	Pinzellades Històriques	
	Viu a Quart	34
38	Educació	
	Enraonem	40
42	Entitats	
	Contes engrunats	47
48	Salut	

Carta de l'alcalde

Carles Gutierrez Medina

Benvolguts i benvolgudes,

Som a les portes de l'estiu, i tot i que encara estem lluny de la normalitat d'abans de la pandèmia, sí que mica en mica anem aconseguint una certa estabilització i una millora de la situació general. La campanya de vacunació hi té molt a veure i ens permet ser raonablement optimistes.

Així, podem encarar els mesos de calor que venen posant en marxa, amb prudència i limitacions, aquelles activitats que són les pròpies del temps de vacances: tenim a punt tant els casals d'estiu com la piscina municipal. Aquest any sí, tot i que amb la precaució necessària i amb respecte escrupolós a les encara vigents mesures sanitàries antiCovid-19. Les inscripcions als casals han anat molt bé i la piscina municipal va requerir un seguit de treballs importants de rehabilitació, millora i posada en funcionament. Hem sol·licitat una ajuda econòmica a l'organisme de salut pública de la Diputació de Girona (Dipsalut) ja que la despesa ha estat elevada.

També, i sota el lema 'Festa segura', estem preparant les diferents festes majors dels nuclis del municipi, si és possible, i que, en el cas de Quart, els actes i activitats es concentrarien en un cap de setmana. Estem pendents de com va evolucionant tot plegat i més endavant podrem acabar-ho de concretar. En qualsevol cas, la nostra voluntat és poder-la fer sigui quin sigui el format, programant activitats variades i pensades per a totes les edats. És la festa gran del poble, dels veïns i veïnes, i després de tot el viscut, tenim ganes i ens mereixem alguna celebració.

Pel que fa a temes més directament relacionats amb l'ajuntament, voldria destacar la modificació del cartipàs municipal amb la creació de la Regidoria de Civis-

me. El Ple del passat mes de maig va prendre coneixement del decret d'alcaldia pel qual s'establiria aquesta regidoria i s'assignava al regidor Sr. Arnau Benac, que ja disposa de les de Sanitat i Entitats. La mateixa dinàmica del municipi, l'augment del nombre d'habitants i l'increment de situacions d'interacció veïnal fan cada vegada més necessària la intervenció i l'orientació per evitar actes incívics o males pràctiques que poden dificultar la convivència. La primera campanya impulsada és la centrada en els animals de companyia, i especialment en allò que fa referència a les molestes i antihigièniques caques de gos que encara trobem massa sovint en espais públics inapropiats. Hem volgut fer una campanya activa, que porti a una major conscienciació i educació als propietaris i propietàries d'aquests animals sobre la necessitat de tenir-ne cura, de fer servir morrions i corretges quan correspongui, i sobretot, d'evitar embrutar zones comunitàries. Pel que fa a això darrer, s'ha facilitat gratuïtament material necessari que ajudi a dur-ho a terme.

Comentar-vos també que des de l'Ajuntament fem una valoració molt positiva de l'ús que s'està fent de l'aplicació We-town, i de les moltes propostes que ens esteu fent arribar per millorar el municipi. De totes elles, en volem destacar la de creació d'un parc de cal·listènia (un tipus d'exercici físic a l'aire lliure) que properament ubicarem en un espai públic municipal.

Igualment, a través de la participació ciutadana hem donat nom a la plaça de davant del pavelló: es dirà plaça de les Terrisseres, en homenatge a totes aquelles dones que, amb el seu treball diari i persistent, feixuc i anònim tantes vegades, van ajudar als mestres terrissers en el seu ofici, i que pel moment històric i

social que van viure mai varen tenir el reconeixement suficient que es mereixen.

En el Ple del mes de maig, a proposta de la Regidoria d'Hisenda, es va aprovar la concessió d'ajuts especials, mitjançant bonificacions a la taxa de recollida de deixalles, a aquells establiments, comerços i petita indústria que hagi patit i es trobi en dificultats econòmiques pels efectes de la Covid-19. De la mateixa manera, estem estudiant altres línies d'ajuts i buscant iniciatives i actuacions per donar suport al nostre teixit comercial. En aquest sentit, informar-vos també que s'ha ocupat la plaça prevista a la plantilla de l'Ajuntament del lloc de treball encarregat de la comunicació municipal i de la promoció econòmica. Tot plegat, amb l'objectiu de donar un major dinamisme i un impuls important a aquest sector.

I acabo. Insisteixo una vegada més que, tot i que podríem dir que el més difícil ja ha passat i que la vacunació ens dona esperança, seguim en pandèmia i cal respectar les mesures de prevenció encara vigents; ens hi va la salut. Però ens en sortirem!

Res més, bon estiu a tothom.

Una salutació ben cordial

Carles Gutiérrez Medina
L'Alcalde

Feina feta

Acció social, Cooperació i igualtat

Sílvia Vidal

Joventut i Comunicació

Samuel Lado

Festes, Educació i Esports

Vanesa Larramendy

Promoció econòmica, Transparència i Identitat Cultural

Jordi Batlle

El dia 6 de maig, complint la moció presentada per la CUP i ERC que es va aprovar per unanimitat en el Ple municipal en data de 18 de gener de 2021, vam iniciar la formació sobre abús sexual infantil, impartida per la Pilar Polo de la Fundació Vicki Bernadet, entitat referent en aquest àmbit creada el 1997, per oferir atenció integral especialitzada a les persones afectades per aquesta xacra social.

Segons xifres oficials, 1 de cada 5 infants pateix algun tipus d'abús sexual abans de complir els 17 anys, el que hauria de suposar una alerta social.

Aquesta formació sobre prevenció, detecció, actuació i protocol marc, consta de tres sessions, amb un total de 8 hores lectives.

La Fundació també ens va oferir una xerrada en línia, oberta a totes les persones del municipi, el dia 26 de maig.

La difusió de la xerrada es va fer a través de les xarxes socials de l'Ajuntament i de la distribució d'un punt de llibre, que també teniu a la vostra disposició a la Biblioteca Municipal Miquel Pairoli.

En aquest mateix número de la revista, trobareu un article sobre l'abús sexual infantil, redactat per la Beatriz Barrera, del departament de comunicació de la Fundació, on s'interpel·la tothom a visibilitzar i a prendre consciència del problema per tal de poder-hi fer front.

Pel que fa a l'àrea de joventut, en primer lloc, informar-vos que hem acabat els cursos de pre-monitoratge, monitoratge i direcció i restem a l'espera de poder oferir a les persones que hi han participat pràctiques en el casal municipal, així com en altres activitats. En segon lloc, el programa de brigada jove aquest any compta amb un total de 3 places: dues dedicades a la brigada d'obres i serveis, i una d'auxiliar d'administratiu/va a les dependències municipals. El període de contractació s'estén des de l'1 de juliol al 15 d'agost. En tercer lloc, m'agradaria reiterar-me en el fet que disposem del servei d'ocupació juvenil, que ajuda i forma el jovent en habilitats bàsiques com elaborar un currículum vitae, buscar feina, etc. Per més informació podeu enviar un correu electrònic a zonajove@quart.cat

Pel que fa a l'àrea de comunicació, anunciar que ja hem estrenat la nova pàgina web, amb un format més senzill i dinàmic. Progressivament, estem treballant per omplir-la de contingut actualitzat i d'interès. Una altra novetat és l'aplicació municipal 'WeTown', que ja està disponible per a dispositius Android i IOS. Amb aquesta eina, la ciutadania pot notificar incidències a la via pública de manera senzilla, crear propostes ciutadanes, donar suport a propostes dels seus conciutadans, rebre notícies, esdeveniments i notificacions personalitzades per part de l'Ajuntament. En definitiva, és un sistema de participació ciutadana. Us animo a descarregar-vos-la i a utilitzar-la.

Respecte a la revista municipal, agrair, com sempre, a tothom qui participa i convidar a totes aquelles persones que estiguin interessades a fer-ho, a posar-se en contacte amb nosaltres a través de l'adreça de correu electrònic: elcelre@quart.cat.

Ja tenim l'estiu a tocar, amb ganes de desconnectar de la rutina i gaudir del bon temps. El municipi de Quart no descansa pels petits i petites de la casa (i no tant petits!). Tenim una gran oferta d'activitats, ja hi esteu inscrits? el casal municipal, els campus i casals esportius, l'obertura de la piscina i les festes tradicionals. Volem un estiu educatiu, amb responsabilitat i seguretat, i sobretot, amb xerimola! Podeu seguir totes les activitats a les xarxes socials de l'Ajuntament i a l'Instagram de la comissió de festes de Quart [@comissio_de_festes_quart](https://www.instagram.com/comissio_de_festes_quart)

Tanquem el curs 2021 amb il·lusió de la feina feta, tant en educació, com en cultura i en esports. No obstant, l'Ajuntament, i en especial des de la regidoria d'esports, volem agrair a les entitats esportives del municipi l'esforç dedicat per complir diàriament amb els requisits de la normativa contra el contagi del Covid-19. Ha estat una proesa poder normalitzar l'activitat esportiva en aquesta temporada. Moltes gràcies per lluitar contra tots els entrebancs.

Encarem la recta final del curs escolar. Des de la regidoria d'identitat cultural volem posar en valor les diferents activitats que han fet diferents grups d'alumnes del nostre municipi. L'estudi de la literatura disponible de la història i la cultura de Quart, les visites guiades al nostre Museu i alguns treballs de recerca de batxillerat, fan que ens adonem del fet que hi ha moltíssima gent que va en la direcció del saber i de voler conèixer quina ha estat la nostra història. Agraïm des d'aquesta regidoria la iniciativa del col·lectiu docent que ho ha promogut i portat a terme. De ben segur que l'alumnat mai oblidarà la seva identitat.

Els elevats índexs de vacunació de la població estan repercutint molt positivament tan en l'activitat econòmica general com també en la local. Això fa que l'activitat realitzada des del nostre consistori amb altres ens supramunicipals hagi incrementat de forma notable. És per això que, juntament amb el Consell Comarcal, hem iniciat el projecte de reactivació del polígon industrial de Palol. Que la gent del nostre municipi disposi d'un lloc de treball a prop de casa és una prioritat absoluta i destinarem tots els nostres esforços a fer que això sigui possible.

Fa uns dies es va celebrar la gala d'entrega dels premis promoguts pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya dins del marc del projecte 'Talent creatiu i empresa', del qual l'empresa quartenca 'Ceràmiques Marcó' en forma part. Aquest any, l'estudiantat ha assumit el repte de fer un treball al voltant de l'obra de Rafael Masó. Una iniciativa que ha rebut 51 projectes que es poden veure al Col·legi d'Arquitectes de Girona. El premi guanyador es materialitzarà i s'exposarà públicament a Quart.

<p>Gent Gran Gemma Borjoñoz</p>	<p>Entitats i civisme Arnau Benac</p>	<p>Salut Josep Roura</p>	<p>Hisenda Narcís Mas</p>	<p>Medi Ambient, Obres i Serveis i Urbanisme Miquel Cortès</p>
<p>Estem treballant amb molta il·lusió perquè a poc a poc la llar dels jubilats pugui activar algunes de les seves activitats. Sempre dins el compliment de les restriccions establertes. Tot i que ja s'acosta l'estiu i el curs acaba, hem de mirar amb molt bons ulls el futur. Un cop tothom s'hagi pogut vacunar, hem d'emplenar-nos d'energia per pensar que de cara al curs vinent, tot tornarà a ser una mica més 'normal'.</p> <p>Així que portem-nos bé, no ens barregem amb altres grups. D'aquesta manera, farem que la "nova normalitat" sigui una realitat.</p>	<p>Com ja sabreu, des de l'equip de govern hem creat una nova regidoria de civisme, de la que jo en sóc el responsable. De moment, hem plantejat aquesta regidoria amb 4 campanyes que anirem difonent durant aquest any.</p> <p>La primera que donarem a conèixer serà la referent als excrements d'animals domèstics a la via pública, ja que és un dels principals problemes del nostre municipi. Sabem que només amb una campanya potser no aconseguirem els resultats que a totes i tots ens agradarien i, per tant, l'Ajuntament donarà facilitats a la ciutadania per assegurar que cada campanya tingui un efecte real i, en aquest primer cas, regalarem a totes les persones responsables de gossos empadronats, un dispensador portàtil de bosses per poder recollir els excrements dels animals.</p> <p>Gossos sí, porcs no Recull els excrements de la teva mascota, per la bona convivència entre les persones i els animals de companyia.</p>	<p>El dia 31 de març, una vegada més, els organitzadors del Banc de Sang ens van donar a tots els quartencs i quartenques la possibilitat de solidaritzar-nos amb la causa i des d'aquestes línies, els volem fer arribar el nostre sincer agraïment.</p> <p>Pel que fa a la pandèmia que va irrompre a les nostres vides fa ja més d'un any, sembla que estem en el bon camí. L'índex de contagi baixa lentament i les restriccions es van reduint progressivament, acostant-nos cada vegada més a la normalitat que coneixíem amb anterioritat.</p> <p>El ritme de vacunació ens permet ser optimistes i les franges d'edat més vulnerables a la malaltia han vist molt reduït el perill. No obstant això, cal ser molt prudents per evitar que es torni a produir una nova onada i poder dedicar el màxim de recursos sanitaris a la resta de patologies que han vist reduïda de forma forçosa la seva atenció.</p> <p>Per contribuir a evitar contagis, des de la regidoria de Salut hem posat a disposició de l'Ajuntament i de la resta de regidories testos de saliva ràpids per a les persones que organitzen activitats municipals com a mesura afegida de protecció.</p> <p>Seguim treballant. Cuidem-nos entre tots i totes.</p>	<p>El regidor d'Hisenda, a part de fer les seves tasques pròpies de l'Ajuntament, quan s'assabenta d'alguna informació fiscal que és important per a les persones del municipi, crec que també té l'obligació de fer-la saber.</p> <p>Declaració de la renda: Totes les persones que tinguin un préstec hipotecari, ja bé sigui per la compra d'un habitatge habitual o per fer una ampliació de la mateixa, tenen una desgravació fiscal del 15%, sempre que s'hagi demanat abans del dia 01-01-2013 i amb un límit de 9.040€ per declaració. Tots els Bancs i Caixes, t'obliguen a fer una assegurança de vida perquè en el cas d'una defunció ells poden recuperar el total del deute. Quan fas la declaració de renda i extreus les dades fiscals, només apareixen els conceptes de l'amortització i els interessos que has pagat del préstec; no figura enlloc el que has pagat de l'assegurança de vida. El que has pagat de l'assegurança de vida, també ho pots posar com a amortització.</p> <p>Potser hauria d'haver-ho comentat abans, però si hi ha alguna persona que no ho hagi posat i li ha sortit una "declaració a retornar", pot fer una declaració complementària i li tornaran la diferència.</p> <p>Si hi ha alguna persona que es troba en aquest problema i no sap com fer la declaració complementària, m'ofereixo per ajudar-lo.</p> <p>Venda d'un immoble i IBI (Impost sobre béns immobles): Segons l'article 63.2 de la Llei d'Hisendes Locals, quan vens un bé, l'IBI el paguen entre la persona que ven i la que compra. L'IBI es merita des del dia 01-01 de l'any que sigui; si tu vens un bé el dia 17-01-2021, la persona que ven paga l'IBI des del dia 1 fins el dia 17 i qui compra ha de pagar des del dia 18 fins a final de l'any.</p>	<p>Primer de tot, hem de recordar-vos que estem en el període en el que no es pot fer foc. A l'estiu el perill d'incendis incrementa, com és natural, i hem d'evitar situacions de risc que puguin acabar en desgràcia. Cada any fem aquest recordatori, i el mateix alcalde dicta un ban en el que es detallen les obligacions i quines condicions han de complir els terrenys i els solars, tan rústics com urbans, seguint la normativa contra incendis. Cal respectar-la sempre, i recordeu que en cas d'incendis s'ha de trucar al 112. El nostre municipi disposa d'una gran riquesa paisatgística i natural, i és un patrimoni que hem de cuidar i protegir. Un foc seria devastador.</p> <p>També hem de d'insistir una vegada més en la necessitat de sol·licitar la preceptiva llicència d'obres quan es vulguin fer obres de qualsevol tipus, ja sigui tant de reparació com de construcció. L'Ajuntament facilita els tràmits, i els serveis tècnics us poden assessorar a per tal de garantir que les obres s'ajustin a la normativa urbanística municipal. D'aquesta manera, evitarem incompliments que poden comportar expedients de disciplina urbanística i possibles sancions.</p> <p>També dir-vos que el ple del passat mes de maig va aprovar el conveni de cessió de l'espai de l'antiga depuradora del carrer Mas Abric a l'associació La Sorellona, per convertir-lo en un centre de conservació i d'interpretació de fauna aquàtica. La Sorellona té com a objectiu la protecció del medi natural i de la biodiversitat, i és membre de la Xarxa per a la conservació de la Natura. Amb aquest conveni es vol dinamitzar aquest espai i les instal·lacions que avui es troben en desús. Per la seva situació, a prop de l'espai fluvial del Celrè, es considera un lloc adequat per a un centre de conservació i interpretació de la fauna aquàtica.</p>

Postals del món

Juan Jiménez

D'aquest viatge ja en fa uns quants anys -vaig començar-lo el juliol del 2012 i el vaig acabar el juny de l'any següent- i em va permetre descobrir una regió per la que sempre havia tingut interès, Amèrica Central. Vaig fer-lo sol, una situació que em va permetre conèixer un munt de gent i fer-hi amistat.

El meu punt d'arribada va ser la ciutat de Panamá i després d'haver-la visitat, vaig seguir la meva aventura a camp obert, en contacte amb la natura i parant la tenda de campanya. El meu primer destí va ser l'illa de Taboga, a l'Oceà Pacífic, on vaig poder gaudir de la meva afició a la pesca en la tranquil·litat de les seves platges. En tornar a terra ferma, vaig anar cap al Valle de Antón -que en realitat és el cràter d'un volcà extingit- a banyar-me en les seves aigües termals i a pujar a la seva muntanya més peculiar, la India Dormida, que pren aquest nom per una llegenda del temps de la invasió espanyola.

Més al nord, hi ha Santa Catalina, una platja de sorra negra famosa entre els i les surfistes d'arreu del món ja que moltes hi van a practicar i s'hi celebren campionats internacionals. Allà vaig conèixer-hi una parella, ell panameny i ella veneçolana,

que hi tenien un restaurant i que em van oferir allotjament a canvi d'ajudar-los. També varen intentar ensenyar-me a surfear però, tot i que van posar-hi moltes ganes, no se'n van sortir.

Des de Santa Catalina s'agafa el transport per anar fins a l'illa de Coiba, que és parc natural. És gairebé verge amb només quatre casetes dedicades al turisme. Allà vaig poder fer 'snorkel' i nedar al costat de taurons-balena de més de 12 metres de llarg i de les seves cries.

Aquesta va ser la primera part de la meva estada a Panamá, la més turística. La segona va ser de coneixement de la gent que històricament hi ha viscut. A la capital, voltant pels mercats, havia vist indígenes kuna que destacaven entre la multitud, sobretot les dones, pels seus vestits tradicionals. M'hi vaig interessar, els vaig preguntar pels seus costums, on vivien... i vaig aconseguir anar amb el col·lectiu al seu territori, a la regió del Darién. El trajecte va durar dues hores en microbús i sis en barca. Abans d'entrar a la regió kuna, però, els forasters vam haver de pagar per fer-ho: costava 20 dòlars i rebies una acreditació que t'autoritzava a visitar-la.

Els primers dies el veïnat no em veia amb massa bons ulls, ja que jo era un espanyol i ells encara tenien ben present la colonització, però el Barça em va donar un cop de mà per reconduir la situació"

Juan Jiménez

El poble on vaig estar-me es diu Sasardi Mulatupu i la majoria de les cases estan fetes amb materials naturals. Els primers dies el veïnat no em veia amb massa bons ulls, ja que jo era un espanyol i ells encara tenien ben present la colonització, però el Barça em va donar un cop de mà per reconduir la situació. En una sala comunal hi tenien penjada una bandera blaugrana al costat d'una ikurriña. Aleshores, amb els referents de Barcelona i la senyera que hi ha a l'escut del Barça, els vaig poder explicar que jo era català, que teníem una llengua i una identitat pròpies i que el mateix passava a Euskadi.

A partir d'aquí, tot va fluir i vaig poder compartir-hi el seu dia a dia. Una d'aquestes experiències va consistir en anar a recollir bananes a la plantació que tenien lluny del poble. Primer, vam haver de fer un tram amb 'cayuco' -una barca de rem que havien construït buidant una soca d'arbre-, i un cop vam arribar a terra, va caldre obrir camí jungla endins a cops de matxet, una feina que anaven fent ara un, ara un altre. Mentre avançàvem, no parava d'embadalir-me amb la varietat d'ocells que anaven apareixent, tot i que també havia d'esquivar les fruites que ens llençaven els micos empipats perquè irrompiem la seva tranquil·litat. La part més dura, tanmateix, va ser la tornada cap a la barca carregat amb un penjoll de plàtans a l'esquena que, amb un trajecte de gairebé una hora, es va fer molt pesat. A Sasardi em va ser útil la meua experiència com a fuster ja que els vaig poder ajudar a reparar unes barques i també en la instal·lació de la tanca de l'hospital. Vaig estar-m'hi cap a un mes i mig molt a gust, però tenia ganes de conèixer més món i vaig decidir tirar nord enllà.

La següent parada en el camí va ser a Antigua, Guatemala, fins on vaig necessitar tres dies per arribar-hi. Es tracta d'una ciutat colonial d'una gran

bellesa, amb molts edificis civils i religiosos d'aquella època i declarada Patrimoni Oral i Immaterial de la Humanitat. Hi ha molt d'ambient i turisme d'arreu del món. Però no em vaig quedar només a la ciutat; a prop hi havia llocs molt interessants per conèixer, com el 'Volcán de Agua', extingit des de fa milers d'anys i amb un llac a dins del cràter. Tot i tenir una alçada de més de 3.700 metres, l'excursió va valdre la pena; des d'allà dalt, tant les vistes tant a l'interior del volcà com a tot el departament de Sacatepéquez, eren espectaculars.

Vaig continuar viatjant per Guatemala amb amitats que anava trobant i que compartien una part del meu itinerari. Primer, vaig dirigir-me a San Pedro la Laguna, un poble a la riba del llac Atitlán que, en estar envoltat de muntanyes, et fa sentir completament aïllat del món. Després de relaxar-m'hi uns dies, vaig dirigir-me al nord per visitar les ruïnes de Tikal. Va ser la ciutat més important de l'antiga civilització maia i en resten dempeus piràmides, temples i palaus, a més de nombroses esteles de pedra amb gravats que expliquen el que hi va passar.

La noia argentina amb qui vaig visitar Tikal tenia coneguts a Chiapas i vaig acompanyar-la fins a San Cristóbal de las Casas. Durant el camí, vaig viure un dels pitjors moments de tot el viatge. Les persones que viatjaven a l'autobús que ens hi portava, a excepció d'ella i jo, eren immigrants hondurenys que es dirigien cap als Estats Units. Després de pocs quilòmetres d'haver entrat a Mèxic, ens va aturar un control de la policia, van fer baixar les persones hondurenys, se'ls van quedar els diners i els van fer tornar enrere, cap a Guatemala. La meva amiga i jo ens vam indignar molt de no poder fer res davant del que estàvem veient.

San Cristóbal és una ciutat impregnada de gent i de cultura maia. Em va sorprendre la quantitat d'ambre que s'hi venia, així com el fet que la majoria de persones que el compraven fossin japoneses. Mentre m'estava a la ciutat, va ser el meu aniversari i el vaig celebrar amb les amitats que hi havia fet compartint uns quants xupitos de 'mezcal'.

La tornada cap a Panamà la vaig fer tranquil·lament, aprofitant per visitar el Salvador i Kukra Hill, el poble nicaragüenc agermanat amb Quart. Hi vaig fer bones amitats amb les que, quan tornàvem de pescar, se'ns va enfonsar la barca en una zona de manglars on hi sol haver caimans. Crec que és la vegada que he nedat més ràpid. Per sort, tot va quedar en una de les tantes anècdotes del viatge i al cap d'unes setmanes, amb molta tristor, vaig poder tornar cap a casa.

Objectes de terrissa

Tribulacions dels ollers de Quart durant la Guerra de Successió

ASSOCIACIÓ DE
TERRISSAIRES
ARTESANS DE
QUART

Narcís Soler Masferrer

Cap allà el 1700 hi havia un vintena de famílies de Quart, la meitat de les del poble, que tenien en activitat obrador, forn i botiga per fer, coure i vendre terrissa negra. El cap de la família havia de ser mestre oller examinat i membre de la confraria de Santa Justa i Santa Rufina. El nou segle no havia començat gaire bé perquè els ollers exigien un millor preu per a la terrissa, i això els va portar a una causa judicial contra les autoritats reials i les de Girona, que la consideraven un bé de primera necessitat per rentar la roba i cuinar, i no volien de cap manera que s'encarís.

I aviat la guerra de Successió es va fer sentir. Un cop Catalunya va haver proclamat rei a l'arxiduc austríac Carles III, l'exèrcit enemic, el del francès Felip V, cada any entrava per l'Empordà i saquejava tot el que podia. Era tant freqüent, que el contracte dels ollers amb l'amo de les terres estipulava que el temps que l'armada enemiga era al pla de Girona, no comptava a efectes del lloguer, ja que no podien extreure terra.

Mentrestant, la causa judicial seguia, calia pagar notaris, advocats i procuradors, i la caixa era buida. Per disposar d'efectiu, la confraria demanava préstecs, cosa que en aquell temps es feia creant censals, pels quals es pagava sempre un interès del 5%. Quasi sempre els censals s'establien amb el rector, que era qui administrava els diners que la ciutadania de Quart destinava a misses i a aniversaris quan feia testament. Calia que aquests diners rendissin un interès, perquè si no, el capital anava disminuint fins que, com encara diem avui, "s'havien acabat les misses". Això es feia en benefici de les ànimes del Purgatori, i per tant, no era considerat usura, prohibida per l'església.

Passada la necessitat, els ollers volien alliberar-se del pagament d'interessos, i per reunir el capital s'imposaven pagaments sobre les persones i sobre la produc-

ció. Un cop aconseguit, la devolució del capital es feia a través del que avui dia en diríem una transferència bancària. Es dipositava el capital a la taula de canvi de Girona, i un cop allí, el prestador podia retirar-lo quan li convenia. El 1710 els ollers van dipositar-hi tres censals per valor d'un es 300 lliures que van donar ja per tornats.

Mentrestant, la guerra anava a més, i a finals de 1710, l'exèrcit filipista encerclà Girona. A Palol d'Onyar es va considerar un miracle que l'església no fos saquejada, com ens recorda una cartel·la escrita a les rajoles que evocuen el miracle a la capella del Roser: "Venint a sitiar Gerona foren saquejades moltes isglésias de l'entorn y per intercessió de Maria santíssima fou eslliurada la de Palol de Onyà que ja començaven a despullar los pagesos en lo any 1710".

El general Tatembach defensava la ciutat i va exigir diners per pagar la guarnició, que la ciutat no va tenir cap més remei que lliurar. Bona part van sortir de la taula de canvi de la de la ciutat, precisament on els havien dipositat els ollers. El gener de 1711 la ciutat va capitular i els diners mai no es van tornar. Prou que se'n lamentava el rector Josep Ros quan cap el 1730 esmentava els tres censals procedents de misses i aniversaris que, dipositats el 1710 pels ollers a la taula de canvi, ja no es cobrarien mai. Als ollers ja no se'ls podia reclamar res. Ells havien lliurat els diners. Les ànimes de Quart que eren al Purgatori en foren les perjudicades.

Entrevista Maria Carballo i Mar Suy

Joan Lidón i Samuel Lado

Amb el pas dels anys, el patinatge t'aporta molta disciplina i bones amistats."

Maria Carballo

Per ubicar les persones que ens llegeixen, ens podrieu fer una breu presentació de qui sou?

(Maria) Jo sóc la Maria Carballo, tinc 25 anys, estic estudiant Arquitectura, porto molts anys vinculada al patinatge artístic i actualment estic entrenant a les nenes del Club Patinatge Artístic de Girona. En general, l'esport m'agrada molt; el patinatge, però també l'esquí, anar a caminar a la muntanya, i m'encanta viatjar. Des de ben petita vaig començar a viure a Bescanó i quan tenia 5 anys vaig venir a viure a Quart.

(Mar) Jo sóc la Mar Suy, tinc 21 anys, estudio Periodisme i Economia i sóc professora de piano. Formo part de l'equip del CPA Girona. M'agrada molt el patinatge, anar a la muntanya i tinc una gran passió per la música. Vaig començar a viure a Girona, i a als 6 anys vaig arribar a Quart.

Quan i com vau començar en el món del patinatge?

(Maria) Era el dia del meu aniversari, estava caminant pel costat del pavelló i vaig veure les nenes que estaven patinant. Vaig parlar amb el meu pare i la meva mare i els vaig dir que jo també volia patinar i vaig

començar a fer-ho a Bescanó. Des d'aquell dia, amb 3 anys, porto tota la vida al món del patinatge.

(Mar) Jo vaig començar amb 7 anys. Feia natació a Palau, i quan sortia de natació sempre veia com les nenes del patinatge entrenaven. Vaig comentar-li a la meva mare que m'hi apuntés. I així va començar la meva aventura amb el patinatge, concretament al CPA Girona.

D'on ve la passió per aquest esport?

(Maria) Com ja he comentat, vaig començar perquè vaig veure a les petites, em va agradar i vaig iniciar aquest bonic camí. A més a més, també vaig emprendre l'etapa amb gent de la meva escola i de la mateixa classe, i això va ser una gran motivació. Amb el pas dels anys, el patinatge t'aporta molta disciplina, i bones amistats.

(Mar) Vaig començar sola, només amb la meva germana. Patinàvem i era com si ens sentíssim lliures. El patinatge és com una manera de desconnectar de la vida.

Què suposa el patinatge en la vostra vida?

(Mar) Suposa molt d'esforç i dedicació i a més, porta molt de

sacrifici. Sí que és veritat, però, per altra banda, que un cop estem posades a l'entrenament i veiem que tenim possibilitat d'anar a les competicions europees, tot aquest esforç té recompensa.

(Maria) Suposa gran part de la nostra vida. Al final és la teva vida, i les amistats que es fan en el patinatge són inoblidables.

L'esport professional és molt sacrificat. Quines coses bones i dolentes té?

(Maria) Primer de tot, hem de dir que no som professionals tot i estar en el nivell de competició més elevat. Ho trobo molt malament. Al final són moltes hores d'entrenament i hi ha molts esforços econòmics que no són reconeguts. El fet de ser un esport minoritari i d'àmbit femení, no acompanya a la situació. És veritat, tanmateix, que s'està lluitant perquè siguem

reconegudes com a professionals i esportistes d'alt nivell. Pel que fa a les coses bones, el patinatge aporta molta disciplina, i molts valors que probablement si no practiques aquest esport, no tens. I pel que fa a les coses dolentes, s'ha de dir que quan fas patinatge, l'esport està per sobre de tot, has de deixar de banda algunes altres coses; o per exemple, a mi que m'agrada molt viatjar, fins que no tinc vacances de patinatge, no puc viatjar perquè estic entrenant i no em puc saltar cap sessió d'entrenament.

(Mar) Ens absorbeix molt de temps. Al final, has de deixar tota la resta de banda, però, per contra, fem el que ens agrada i això ho compensa tot. Veure el progrés dels entrenaments i de les mateixes competicions no té nom. Hem plorat en moltes sessions però en totes hem millorat. I això és molt bonic de viure.

Com vau viure la victòria als campionats de 2019, i per tant, el fet de proclamar-vos campiones del món?

(Maria) Va ser el 14 de juliol del 2019 al Palau Sant Jordi de Barcelona. La veritat és que va ser molt "guai", perquè el fet de jugar tan a prop i tenir a tota la família i amistats a la grada, provocava sentir l'escalf de tothom. Va ser una temporada excel·lent. En tots els campionats, a més, el públic és molt important. S'omplen tots els pavellons.

(Mar) Va ser molt èpic. La setmana abans del provincial, que és el primer campionat que es fa, ens pensàvem que no ens presentaríem en el campionat que posteriorment vam guanyar. De fet, no teníem ni la malla. Ens va arribar aquella mateixa setmana, i fins i tot al principi treiem un queixal que no sabíem si el tindriem perquè es trencava el dia abans.

Fem el que ens agrada, i això ho compensa tot. Veure el progrés dels entrenaments i de les mateixes competicions no té nom. Hem plorat en moltes sessions però en totes hem millorat. I això és molt bonic de viure.”

Mar Suy

Semblava que les coses no acabaven d'encaixar. No teníem cap mena d'expectativa. En cap cas ens pensàvem que tindríem possibilitats reals de vèncer. Però a contracorrent, vam disputar aquest mundial, ho vam fer molt bé i vam aconseguir quedar campiones. Aquestes adversitats ens van fer créixer molt i va ser un punt més de motivació per encarar el Mundial.

A les comarques gironines hi ha clubs amb molt de renom arreu del món. Un d'ells és el CPA Olot. Quina és la relació amb l'Olot?

(Mar) La rivalitat ha crescut amb el pas dels anys. És normal. Nosaltres hem anat en creixement any rere any, hem anat avançant posicions.

(Maria) L'Olot és el nostre màxim rival. De fet, és el pioner del patinatge gironí. Tot i que hi ha altres clubs que també estan a un rival semblant al nostre, l'Olot, per proximitat i rivalitat històrica, és un dels principals rivals a batre.

Què és el que més us ha sobtat a l'hora de competir a altres països com la Xina o Colòmbia?

(Mar) El fet d'anar a competir a altres continents i països com la Xina o Colòmbia provoca una satisfacció personal. També pots fer molt turisme, són llocs que difícilment anem a visitar pel propi compte i poder anar-hi amb les companyes

del patinatge i a més, per competir mundialment, és un orgull.

(Maria) Com molt bé dius, hem anat a competir a la Xina i a Colòmbia. En els dos llocs hi vam estar 10 dies, i teníem temps per fer turisme i descobrir diferents cultures. Són experiències inoblidables.

La Covid-19 ha canviat les nostres vides. Com heu viscut la pandèmia en termes d'entrenaments i competicions?

(Mar) És una situació dura. Nosaltres estàvem a mitja temporada, acabàvem de fer el campionat de Catalunya, ens quedava només una setmana per fer el campionat d'Espanya, i just en aquell moment van tancar-ho tot. Llavors, no vam poder competir; vam estar 3 mesos tancades a casa, tot i que sí que fèiem preparació física des de casa. Ara bé, quan va arribar el juliol, vam començar els entrenaments presencials. Fèiem entrenaments; si som 22 patinadores, ens partíem 11 i 11, perquè les condicions de la pandèmia no permetien entrenar totes juntes, i a més a més, entrenàvem sense mascareta. Un cop passat l'estiu, vam començar a entrenar totes juntes, però en aquest cas, amb mascareta. I sí que és veritat que la setmana abans del campionat d'Espanya d'aquest passat març, vam limitar els nostres contactes per poder competir. Esperem que en el campionat europeu, que el

Falta una mica de cohesió entre el jovent del municipi; ens coneixem de l'institut, però no fem vida aquí. Falta una vida més de poble entre el jovent.”

Mar Suy

disputarem a l'última setmana del mes de juliol, almenys hi pugui haver una mica de públic a les grades.

(Maria) Abans parlàvem del públic. Doncs bé, aquesta temporada, per exemple, en el campionat de Catalunya que es va disputar, òbviament sense públic, ni tan sols podíem veure les actuacions dels altres equips. Actuàvem nosaltres i automàticament havíem de marxar. No podíem saber el nivell de les altres patinadores. La pandèmia ha canviat les nostres vides.

Parlem de Quart. Què en penseu de l'evolució del poble? Com

creieu que es podria millorar per fer-lo inclusiu a tothom?

(Mar) Tot i que sí que es veu que hi ha millores en tots els aspectes, és veritat que no he estat molt vinculada amb el municipi perquè he estudiat la primària a Girona i secundària a Vilablareix, que és a on van la gran part dels estudiants de la vila. El que sí que trobo a faltar és una associació jove - sempre ho comento amb les meves amigues - perquè al final, és com que falta una mica de cohesió entre el jovent del municipi; ens coneixem de l'institut, però no fem vida aquí. Falta una vida més de poble entre el jovent.

(Maria) Sí, bàsicament és això. S'hauria d'ajudar a fer que el jovent s'ajunti i cooperi.

Què us agrada més de Quart, i què hi trobeu a faltar? Com veieu les entitats esportives del municipi?

(Maria) Pel que sabem, hi ha moltes entitats esportives. Tenim futbol, bàsquet, patinatge - que va creixent amb el pas dels anys - , futbol sala, rítmica ... Està bé que un poble tingui tants esports i tanta diversitat, i que mica en mica se'l vagi reconeixent arreu del territori gràcies a aquesta bona salut de les entitats del municipi. La gent que practica un

esport aquí a Quart, segur que sent un orgull immens de poder-ho fer.

(Mar) És positiu que un poble petit com Quart tingui tanta varietat d'esports. És com que cada esport destaca en alguna cosa. El primer equip de bàsquet masculí està a categoria EBA, una categoria gairebé estatal. El futbol també està fent molt bona feina, aconseguint categories altes i un reconeixement en tota la província. Tot això és un orgull pel nom de Quart.

Entorn natural

El herbassars, més enllà de males herbes

Adrià Compte

Illes de biodiversitat de gran valor ecològic"

Adrià Compte

Quan veiem un camp o un prat que no està cuidat per l'ésser humà, pensem que està abandonat, que no té potencial ni cap funció ecològica; en definitiva, que són males herbes i que no tenen cap ús. Ens equivoquem: aquests hàbitats s'anomenen herbassars i tenen un gran valor ecològic.

Els herbassars són un dels hàbitats naturals de Catalunya no menys importants que la resta, són comunitats compostes per diverses espècies de plantes herbàcies, és a dir, plantes amb aspecte o amb característiques d'herba. A més, creen un refugi per a moltes espècies d'animals, com ara les abelles i les papallones, que proveeixen serveis ecosistèmics tan importants com la pol·linització.

Aquestes comunitats vegetals es poden trobar en marges de cultius, camins i carreteres, o fins i tot en parcs i jardins, i sovint pateixen mesures de gestió destructives, com ara segues agressives i l'aplicació d'herbicides. També les podem trobar en conreus en desús on les herbes han colonitzat tot el terreny i s'han pogut estendre per la baixa presència d'arbres. Aquestes grans extensions de prats no cultivats o herbassars fan una funció molt important que seguidament aniré

explicant. Al municipi, en tenim alguns exemples, com els coneguts prats de can Bruguera, seguint la ruta del Celrà cap a les Gavarres; unes hectàrees del prat del Pla d'en Ribes al camí que va cap al riu Onyar, o els prats del Castell de Palol d'Onyar, a més de les diverses zones enjardinades del municipi, vores dels camins i escocells de l'arbrat de la zona urbana.

Marges de camins i zones enjardinades

Els marges de cultius, marges de camins i carreteres, rotondes i zones enjardinades del nostre poble (parcs i jardins, escocells d'arbrat urbà, etc.), amb un ús poc intensiu poden esdevenir un refugi per a les espècies pròpies dels espais oberts que es troben en declivi. Corresponen a cobertes vegetals dominades per espècies herbàcies majoritàriament espontànies, on hi ha una gran diversitat d'espècies que tenen mides, èpoques de floració i tipus de flors i fruits molt diferents en un espai reduït. En conseqüència, proveeixen de multitud de recursos com ara pol·len, nèctar, matèria vegetal, substrats de nidificació, etc., i per tant, són hàbitat per a molts grups d'insectes: formigues, escarabats, papallones, abelles, marietes, etc. Aquests són aliment

Herba de santa margarida
Centaureum erythraea

Bruna de prat
Maniola jurtina

Roselles als marges dels camps
Papaver rhoeas

Preservar aquest hàbitat és protegir una gran quantitat d'espècies"

Adrià Compte

de sargantanes, dragons, ocells i altres espècies i es crea així una xarxa tròfica o alimentària molt important. El conjunt d'espècies intervenen en el funcionament dels ecosistemes i proveeixen de serveis ambientals i, alhora, ens permeten reconnectar amb la natura i gaudir-ne ben a prop de casa.

Molts d'aquests herbassars ocupen zones marginals i els hem considerat tradicionalment hàbitats alterats o deixats perquè inclouen, entre d'altres, plantes ruderals que colonitzen zones pertorbades, i plantes arvenses que competeixen amb plantes cultivades. Les espècies dels herbassars, doncs, reben el nom popular de "males herbes". Per això han rebut una gestió molt dràstica i poc sostenible que sovint ha comportat l'aplicació d'herbicides i l'eliminació de tota la coberta vegetal. Evidentment, aquestes pràctiques provoquen la desaparició no només de les plantes, sinó també de les espècies animals associades a aquest hàbitat, i per tant, la simplificació de l'ecosistema amb la pèrdua de molts processos ecològics i dels serveis ecosistèmics associats.

Prats i grans herbassars

Aquests herbassars de més extensió i en espais naturals que podem trobar a diferents zones del municipi generen una gran biodiversitat i tenen unes funcions ecològiques molt importants.

Primer de tot, i com ja he mencionat a l'apartat anterior, són comunitats formades per diverses espècies de plantes herbàcies, moltes d'elles remeieres, com per exemple la malva, l'hipèric o l'herba de Sant Joan, el plantatge, l'herba de santa Margarida, el card marià, la borrajia, la campaneta o corretjola, etc. Però també alberguen gran quantitat de fauna, des de grans insectes pol·linitzadors com les emblemàtiques papallones, entre elles, la safranera de l'alfals, la reina zebrada, la bruna de prat o la Cleòpatra, a més d'alguns ocells típics d'aquests hàbitats com el bitxac comú, el trist o la cadenera, i també petits mamífers com la musaranya i el talpó.

En segon lloc, generen una diversitat d'hàbitats en una zona dominada pel bosc mediterrani. Què vull dir amb això? Per exemple, els prats de can Bruguera són un espai obert amb unes espècies típiques d'aquests ambients, com ja he comentat, envoltat de bosc mediterrani protagonitzat per pi, alzina i roure, els quals no deixen espai per a aquest tipus de plantes o herbes presents en els herbassars. Per tant, els herbassars estan fent augmentar la biodiversitat d'hàbitats i d'espècies d'un indret concret, en aquest cas, del massís de les Gavarres i del nostre municipi.

En tercer lloc, aquestes extensions de plantes herbàcies actuen com a barrera natural contra els incendis, és a dir, com a tallafoc, i ajuden a la prevenció d'aquests. En cas que es produís un incendi forestal, al no haver-hi

tanta massa vegetal inflamable com ho són els arbres, les branques seques, les pinyes, el bruc, etc., el foc reduiria la seva velocitat d'expansió i això facilitaria la seva extinció. A més, com que la majoria són plantes anuals, encara estan en plena activitat vital i presenten un percentatge més elevat d'aigua.

Per tot això, preservar aquest hàbitat és protegir una gran quantitat d'espècies tan animals com sobretot vegetals. La pèrdua d'hàbitats és la primera causa del declivi de la biodiversitat en l'àmbit global. A més, en el context de crisi climàtica i ecològica en la qual ens trobem, és una bona oportunitat per repensar el model de gestió d'aquests espais amb un elevat valor ecològic com a reservoris de biodiversitat i proveïdors de grans serveis ecosistèmics.

A Quart, com a la resta de Catalunya, l'abandonament rural i la urbanització de sòl agrícola han suposat la pèrdua d'espais oberts i d'ambients seminaturals (prats, herbassars i matollars) i la conseqüent davallada en les poblacions d'espècies que els són pròpies. Aquestes espècies d'ocells, papallones, abelles, i altres grups d'animals i plantes, com he dit, intervenen en processos ecològics i proveeixen serveis ecosistèmics tan importants com la dispersió de llavors, la pol·linització o el control biològic de plagues.

Arxiu històric

Palol d'Onyar

Coneix les Gavarres Un tomb pel sostre del municipi

Club ciclista QRT
Fem a Quart

Com ja portem fent en les dues últimes edicions, us volem presentar la ruta del Celrà número 110, ubicada aquest cop al sostre del nostre municipi, i a càrrec de QRT.

QRT neix uns quants anys enrere de la mà d'un grup de persones que veient el creixement del poble, decideixen exportar la seva manera d'entendre Quart i el seu entorn a una associació esportiva i de lleure anomenada Fem@Quart. A partir de l'entusiasme, la solidaritat i la vida saludable, han creat una agrupació que busca gaudir dels entorns naturals on vivim utilitzant un gran nombre de pràctiques esportives. Podem trobar-hi des de persones que van amb bicicleta fins a esportistes amb uns pals i un frontal anant a fer marxa nòrdica.

Algunes de les activitats més conegudes de QRT són les curses populars de Sant Silvestre, celebrades a finals d'any; la participació en les "onco" curses i les sortides setmanals, ja siguin sobre dues rodes, a dins unes esportives o caminant pels camins propers de les Gavarres. Les integrants de QRT Us conviden a, si teniu ganes i motivació, participar a les seves activitats; podeu trobar-los a través de les xarxes socials.

En aquest número, QRT, ens proposa anar fins al capdamunt del municipi: a la muntanya del Montigalà i al Balcó de les Bruixes. Aquest parell de cims són el sostre de les Gavarres occidental, esdevenint uns balcons naturals des d'on fins i tot es veuen les Illes Medes.

Però la ruta no la començarem al nucli de Quart ni a la plana selvatana sinó que ens tocarà apropar-nos fins a la població de Sant Mateu de Montnegre, ubicada a set quilòmetres del consistori. La ruta es pot començar des de Quart si es vol fer en bicicleta o corrent, però a peu, poden ser massa quilòmetres i per aquest motiu l'explicarem amb l'inici i el final a Sant Mateu de Montnegre.

La carretera que ens hi porta, la GIV-6641, es troba just a la sortida de Quart i creua el veïnat d'Erols. S'enfila pels relleus arrodonits dels boscos de les Gavarres fins a arribar a Sant Mateu de Montnegre. El trajecte és entretingut. La via serpenteja per boscos de pins i alzines sureres creuant masos i nuclis actualment amb menys activitat que fa anys enrere. Això sí, en dies clars, hi ha una àmplia visió que et deixa veure fins i tot el Montseny! Un cop arribats al nucli de Sant Mateu de Montnegre, toca travessar la població i anar en direcció a Montnegre, l'últim nucli urbà del municipi de Quart que es

troba a l'altre vessant de les Gavarres; més proper a Sant Sadurní de l'Heura que de Quart. El senyal de la carretera comarcal ens indicarà que queden prop de tres quilòmetres per arribar a Montnegre. Però nosaltres no cal que correm tant, que toca deixar al cotxe i començar a moure les cames.

La proposta de QRT comença a la pista que va cap als Àngels, i les persones que en formen part us animen a fer la ruta ja sigui en bicicleta, corrent, caminant o com cadascú prefereixi; el més important és arribar-hi! Al Wikiloc de QRT podreu trobar la ruta per tal que no us perdeu.

Segueix-nos al compte de l'App **Wikiloc** a l'usuari *Revistacelre* on trobaràs aquesta i d'altres rutes.

En el següent codi QR pots accedir directament a aquesta ruta.

1. Montigalar: La muntanya del Montigalar es troba a 464 metres d'altitud, al bell mig de la serralada nord-occidental de les Gavarres. Com la majoria de cims que trobem en el massís, no té una forma feréstega ni agressiva; al contrari, l'únic impediment que hi trobarem serà la vegetació frondosa i les últimes roques abans d'arribar al cim. Des de sempre, el Montigalar ha format part

2. El Balcó de les Bruixes: Què millor que explicar què és el Balcó de les Bruixes que amb paraules d'en Miquel Pairoli a 'Contemplar l'Empordà': "Veieu el país com si fos plantejat sobre un mapa. No us en cansaríeu mai de guaitar aquest panorama. Recordeu el que heu llegit, les notes d'una cobla, i

de la vida dels quartencs i les quartenques i encara més de les persones de Sant Mateu de Montnegre i Montnegre. Hi ha diverses muntanyes arreu del territori amb aquest mot. Es diu que prové del llatí 'mons aquilaris', un topònim antic i freqüent que molt probablement es refereix a la forma punxeguda i d'agulló, semblant al bec de l'àguila.

Un cop arribats al cim del Montigalar, les vistes són impressionants. Sobre uns quants rocs s'hi regeix una bandera que ensenya una panoràmica amb vistes privilegiades. Des de les muntanyes del Pirineu, passant per les Guillerries, fins a arribar a la Costa Brava o al Pení, si hi ha sort. És per aquest motiu que l'associació QRT puja el dia 11 de setembre a veure sortir el sol per la línia de mar; una experiència única!

l'emoció us xiuxiueja que podeu córrer tant món com vulgueu, però que sou d'aquí. Petita, breu figura humana d'aquest paisatge." No hi ha millor manera de descriure les vistes immillorables que ofereix el Balcó de les Bruixes, un mirador al capdamunt de la capital bisbalenca amb una panoràmica de tres-cents seixanta graus.

Qui escolta per primer cop el nom, pot arribar a fer volar coloms sobre el topònim de la muntanya i la litúrgia que envolta el cim: pelat, allunyat de tot i envoltat de boscos vius plens de vida. Però lluny de la imaginació, no hi ha res més. Almenys que sapiguem. Ara bé, estem oberts a sentir què hi passa als vespres quan surt la lluna...

Prehistòria i món antic als Països Catalans. Tarradell, Miquel. Edicions Universitat Barcelona, 1996

Pinzellades històriques

La farinera de la Creueta

Cristina Troyano

En els tres últims 'Pinzellades' hem repassat l'evolució històrica de 'El Carrilet', una línia ferroviària que va marcar profundament la història del nostre municipi i que l'any 1969, ara ja fa més de 50 anys, va fer el seu últim viatge. Tanmateix, la història d'aquest tren roman a la memòria de tothom, pel que va significar, pels edificis de les estacions que encara es mantenen i per la concorreguda via verda que el va substituir i que du el su nom.

Però sabíeu que a Quart hi ha molts més elements arquitectònics i paisatgístics que el fan especial i que no són tan coneguts per la majoria de nosaltres? Aquest és el cas, per exemple, de la farinera de La Creueta, un edifici que totes i tots hem vist nombroses vegades i que mai hem sabut ben bé què era.

A l'entrada del veïnat de La Creueta, a prop del riu Onyar, hi trobem un edifici voluminós, de 77 metres d'alt i d'un color rosat que combina amb rajols vermells. Es tracta de la farinera Nostra Senyora Auxiliadora, que va existir a La Creueta a la primera meitat del segle XX.

Però, sabíeu que l'edifici forma part de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya? Doncs sí, la farinera es troba dins d'aquest inventari que recull edificis i construccions d'interès artístic, arquitectònic i històrics de l'àmbit català, tant de caràcter monumental com popular i tradi-

cional. El seu objectiu és divulgar i fomentar l'estudi dels béns patrimonials que l'integren.

Es tracta, doncs, d'un element arquitectònic molt simbòlic. Així mateix, també va representar l'inici de la industrialització al municipi. De fet, fins llavors, a Quart hi havien predominat dues ocupacions tradicionals: el sector agrícola, i la terrissa. A part, evidentment, d'oficis diversos com poden ser el de flequers i flequeres, el de botiguers i botigueres, etc...

La farinera, doncs, va ser una de les indústries pioneres en la industrialització del poble. De fet, va ser precursora en la modernització del seu teixit econòmic i laboral. Aquesta indústria, centrada en el sector primari, es dedicava a moldre blat per fer-ne farina. Però no ho feia d'un blat procedent del terme municipal ni de les rodalies, sinó que l'importava d'arreu, fins i tot, segons alguns autors, procedent de l'Argentina.

Us ha agradat conèixer aquesta informació sobre la farinera de La Creueta? Doncs no us perdeu el proper 'Pinzellades' i la descobrireu una miqueta més!

Vols explicar-nos algun fet històric o d'interès d'algun dels nostres cinc veïnats? T'interessa algun tema en concret del municipi? Doncs no ho dubtis, fes-nos-ho arribar a:

pinzellades.quart@gmail.com

Viu a Quart

Nou servei d'informació per WhatsApp contra la violència masclista

Des de l'1 d'abril està en funcionament el nou servei de WhatsApp (601 00 11 22) que ofereix informació i assessorament policial a la víctima o potencial víctima de violència masclista.

Aquesta nova eina ha de servir perquè les víctimes, o qualsevol persona que cregui ser víctima, pugui informar-se sobre com actuar. Aquest servei també el poden utilitzar persones de l'entorn de la víctima amb la mateixa voluntat: rebre assessorament i informació policial.

A través del número 601 00 11 22 es podrà contactar amb Mossos d'Esquadra per rebre assessorament policial i resoldre dubtes i preguntes. En cap cas aquest nou servei de WhatsApp substitueix el 112 ni a la denúncia policial.

Servei d'acollida i convivència

El servei d'acollida i convivència del Consorci de Benestar Social Gironès-Salt és el servei que, amb la col·laboració de l'entitat Vincle i de l'Ajuntament de Quart, gestiona l'acollida de la població migrada d'origen estranger i contribueix a promoure la convivència entre la ciutadania a través de diferents projectes i serveis:

- **Servei de primera acollida:** Atenció i acompanyament a persones d'origen estranger en el seu procés d'acollida. S'ofereixen formacions de coneixements lingüístics, coneixements laborals i coneixements de la societat catalana i el seu marc jurídic. Ofereix la possibilitat d'obtenir un certificat d'acollida que podrà ser d'utilitat en els processos d'estrangeria.
- **Servei d'acollida en el reagrupament familiar:** Promoció de l'acollida de les futures persones reagrupades a través d'un programa que consisteix en un conjunt de vídeos explicatius sobre aspectes bàsics de la societat d'acollida.
- **Servei d'assessorament tècnic i/o jurídic:** Gestió de la recepció i tramitació de demandes d'assessorament tècnic i/o jurídic en acollida i sobre els processos d'estrangeria.

- **Servei de traducció i interpretació:** Traduccions i interpretacions culturals per facilitar la comunicació entre els diferents agents del territori (serveis bàsics d'atenció social, àrees bàsiques de salut, etc.) i la ciutadania d'origen estranger.

- **Accions comunitàries per la convivència:** Accions comunitàries concretes a demanda per promoure la convivència en el sí del municipi, intervenint amb la ciutadania, especialment amb els col·lectius minoritaris diversos, a fi de promoure la plena inclusió d'aquests. Es contemplen dues línies d'intervenció:

- **Prevenició i sensibilització:** A través de la qual es poden oferir sessions o tallers participatius o altres tipus d'accions orientades a la interrelació i al coneixement mutu, amb la finalitat de sensibilitzar i fomentar la cohesió i la inclusió social.
- **Gestió de conflictes** (de naturalesa comunitària o veïnal i d'origen cultural): A través de la qual es generen espais de diàleg on es facilita que les persones i/o col·lectius en conflicte arribin a acords.

Contacte del servei d'acollida i convivència:

Tècnica d'acollida: Cristina Ferrer.
Lloc: Ajuntament de Quart.
Atenció amb cita prèvia.
Telèfon: 692 56 23 21.
Adreces electròniques: cristina.ferrer@cbs.cat - inclusio@cbs.cat

Parlar de sexualitats

La sexualitat ens acompanya durant tota la nostra vida. Per això, parlar de sexualitat hauria de ser tan natural com parlar d'altres temes de la nostra vida. Només cal que ens sentim còmodes amb la persona amb qui en parlem (familiars, amistats, parella, ...). Si tenim parella, encara amb més motiu n'hem de parlar. Comunicar-li les nostres inquietuds, desitjos, pressions,...

De vegades, però, podem tenir dubtes sobre algun tema. Avui dia trobem espais on resoldre qüestions sobre sexualitat.

A l'Estació Jove, tenim a la disposició de l'adolescència varies lectures que parlen sobre sexualitat i que estan especialment dirigides a aquest col·lectiu.

L'Agència Catalana de la Joventut ens ha fet arribar aquest conjunt de llibres que esperem que us ajudin a abordar aquesta temàtica:

'Mala mujer', de Noemí Casquet.

Una guia per "alliberar les persones independentment del que tinguin entre les cames" i una "lectura obligada per a totes les dones de totes les edats i etiquetes" explica la periodista especialitzada en sexualitat.

'Tot el que necessites saber sobre sexualitat per gaudir-la de forma sana i segura', de Carolina Checa, Noemí Elvira i Anna Moreno.

Un llibre on el jovent pot trobar resposta a les preguntes que es fan sobre sexe, plaer, emocions, pràctiques sexuals, identitats, a més de donar-los eines per saber tenir cura d'ells i de les persones amb qui comparteixen la seva sexualitat.

'Sexo es una palabra divertida', de Cory Silverberg.

Erròniament, es parla poc de sexualitat amb la infància i l'adolescència, i sovint, quan es parla, es fa massa tard. Aquest llibre és ideal per facilitar converses amb els i les joves. Té una mirada integradora sobre la diversitat, les diferents pràctiques, actes sexuals i emocions que implica el sexe. I posa èmfasi en el plaer sense oblidar les pors.

L'Estació Jove cedeix aquests tres llibres a la sala de lectura Miquel Pairoli per tal que els puguin prestar al jovent que vulgui resoldre dubtes sobre la seva sexualitat.

Us recordem que el Punt d'Informació Juvenil disposa d'un servei d'atenció als i les joves del municipi. Un espai on podeu realitzar consultes i proposar accions.

1 de cada 5 menors pateix algun tipus d'abús sexual

Fa només uns mesos, les vides de tots transcorrien en cadascuna de les normalitats existents. Avui el nostre món ha canviat, la nostra rutina, la nostra realitat subjectiva i social està experimentant una prova conjunta que apel·la a la solidaritat col·lectiva. Ara, més que mai, tenim coneixement de la feblesa humana i de la importància de l'humanisme. Hem après el significat de la condició de víctima i hem entès que aquesta condició només es venç des de l'empatia, la cooperació i la consciència social.

Som-hi? Tota opinió articulada des de la reflexió i la consciència hauria de construir-se a partir de dades fefaents. Com a societat, hauríem d'interioritzar les xifres oficials, constatades en l'àmbit nacional i internacional, entorn als abusos sexuals a menors. Una de cada cinc criatures pateix algun tipus d'abús sexual abans dels 17 anys, el que representa el 20% de la població. Aquestes xifres, per si mateixes, haurien de constituir una alerta social.

Els abusos sexuals infantils, són, en essència, un abús de poder; qui abusa exerceix una posició d'auto-

ritat i influència sobre la víctima en un entorn de confiança jerarquitzat. El veritable problema és com, partint d'aquesta condició, articulem com a societat la visualització, la prevenció i la resolució del problema.

És necessari crear estratègies conjuntes, pensades per a la resolució d'aquesta xacra social. En aquest sentit, resulta evident que l'estratègia entorn a silenciar el problema, constitueix un encobriment d'aquest, i en cap cas, una via de resolució. Hem de trencar el silenci i assumir-ho com a societat i responsabilitzar-nos-en col·lectivament. Una societat madura ha de poder afrontar, sense por ni estigmes de cap tipus, la seva realitat. No podem delegar aquesta responsabilitat exclusivament en les víctimes i en les institucions, i en general, hem de ser participants de la denúncia, caminant col·lectivament cap a un futur lliure de qualsevol tipus de violència dirigida als infants.

Els drets de la infància no són una cosa secundària ni complementària, són drets humans i la Convenció sobre els Drets dels nens i les nenes suposa un reconeixement del deure de protegir arreu la minoria d'edat d'injustícies greus que poden limitar les seves possibilitats de desenvolupament i causar molt de patiment.

Són moltes les generacions que han viscut la relació entre el món adult i

el dels infants de forma molt jeràrquica i descompensada, en la que la paraula del nen o nena mancava de valor, i en la que la defensa dels drets fonamentals de les criatures resultava anecdòtica. Si existeix una lluita legítima i global sense fissures és la dels drets humans, i si existeix una motivació transversal a tots els humans del planeta és la de tenir cura dels nens i nenes i preservar el nostre futur comú.

Tots i totes nosaltres hauríem de preguntar-nos com hem gestionat aquesta dolorosa realitat. Comencem a responsabilitzar-nos com a societat i demanem accions responsables a les nostres institucions, preguntem-nos què podem fer a partir d'avui mateix.

Formem part de la solució, defensem i celebrem els drets dels infants, treballem conjuntament per un futur millor.

Entre tots i totes, tot és possible!

Activitats per a gent gran

Després de l'aturada per causes alienes, la gimnàstica de manteniment i el ball en línia s'han reprès. No obstant això, i per motius d'aforament, la primera activitat es realitza al pavelló i la segona a la sala gran del local social. Per a més informació sobre cursos i activitats per a gent gran, podeu consultar a la regidoria de gent gran.

Agent cívic digital

Has de fer algun tràmit en línia amb l'administració pública i necessites ajuda?

A partir de l'1 de febrer, tots els dilluns al matí trobaràs a l'Ajuntament una persona que t'ajudarà a realitzar-los!

Demana cita prèvia trucant al 972 46 91 71

Jove, necessites orientació?

Ets jove i tens entre 16 i 29 anys? No saps què fer un cop acabis els estudis? Vols tornar a estudiar o formar-te? T'informem. T'orientem. T'acompanyem. Tant si treballes, estudies o et trobes en situació d'atur.

Telèfon: 608 127 215 / 972 21 32 62
e-mail: ocupaciojuvenil@girones.cat

Educació

ESCOLA
SANTA MARGARIDA

Escola Santa Margarida

Contacte
972 46 93 81
C/ Tren, 60

Aprenem de l'entorn

A l'escola Santa Margarida ens agrada molt fer sortides i excursions per observar, investigar i aprendre de tot el que ens envolta.

A les passejades pel poble observem i parlem de les estacions de l'any a través dels arbres, les plantes i el clima, tot gaudint dels espais naturals. Aprofitem per a recollir diferents elements que ens serveixen a l'aula per a fer activitats on podem desenvolupar la nostra creativitat: pedretes, pals, branquetes, fulles, pinyes, aglans... Reforcem els aprenentatges escolars buscant el seu significat i relació amb l'entorn: descobrim lletres, nombres, figures, formes, oficis, animals...

A les excursions de tot el dia aprofitem per a reforçar continguts més específics o senzillament gaudir d'una activitat lúdica en grup. Enguany, hem descobert l'estany de Banyoles a través dels nostres sentits amb la companyia d'en Blauet com a protagonista. I hem visitat una granja d'ovelles on hem après a tenir-ne cura i a manipular la seva llana.

9d4t
CEIP noudequart

CEIP Nou de Quart

Contacte
972 46 83 44
C/ Mas Ferriol, 1-3

Descobrim la biodiversitat dels rius de Quart

Tots els nens i nenes de l'escola 9d4t, conjuntament amb l'Associació de la Sorellona, hem anat a l'Onyar i al Celrà amb la finalitat d'aprendre i descobrir la biodiversitat dels nostres rius. Durant les sortides hem treballat dos temes, els macroinvertebrats i els peixos. En el conjunt de les excursions que hem fet, organitzades per grups bombolla, hem après moltes coses i les volem compartir amb tots els lectors i lectores del Celrà.

Per començar ens van explicar que els macroinvertebrats de riu es poden veure a simple vista. Amb els salabrets vam poder trobar-ne molts, alguns eren sota les pedres. Els vam poder identificar gràcies a uns plafons informatius. Ens va sorprendre que alguns poden resistir més la contaminació que d'altres. Gràcies a una llegenda de colors del plafó identificatiu vam descobrir que el riu Onyar no està gaire contaminat, però tampoc és completament net.

Vam tenir la sort de trobar molts crancs, fins i tot vam ser capaços d'identificar el seu gènere segons les potes que tenen a l'abdomen, les femelles les tenen més llargues per poder recollir els ous i les pinces dels mascles són més grans. Tots els que vam trobar eren crancs americans. Descobrint aquesta espècie vam aprendre a utilitzar les paraules al·lòcton, autòcton i exòtic.

Observant els peixos ens vam adonar que també passava el mateix. Amb l'ajuda d'unes xarxes amb cercles concèntrics vam poder captar peixos sense fer-los mal per estudiar-los i tornar-los al seu hàbitat. Vam poder examinar diferents espècies, les identificàvem, les pesàvem i les mesuràvem tot anotant les dades al costat del nom científic de cada peix. Ho fèiem amb menys de tres minuts per tal que els peixos sobrevisquessin. Vam trobar espècies exòtiques com el peix sol o mirallet o el peix gat. Algunes d'aquestes espècies han arribat als nostres rius perquè algunes persones tenien aquests peixos a casa com a mascotes i quan se n'han cansat els han llençat al riu sense pensar amb les conseqüències que pot tenir en el nostre ecosistema. D'altres van ser comprats a altres països (com França i Andorra) per ser utilitzats com a ham. Aquestes espècies es poden alimentar de les autòctones i la nostra biodiversitat es veu amenaçada per elles.

Ens va agradar molt conèixer un peix autòcton que es troba als rius de la nostra zona i de la Catalunya Nord, el barb de muntanya. Va ser interessant observar com molts peixos naden a contracorrent i adonar-nos que alguns prefereixen estar en aigües tranquil·les i altres en corrents.

Agraïm a la Sorellona el temps que ens han dedicat per compartir els seus coneixements amb nosaltres. Si en voleu saber més podeu posar-vos en contacte amb l'Associació de la Sorellona que són uns experts amb natura i se l'estimen molt per això organitzen moltes activitats.

Matemístics, nens i nenes de sisè del 9d4t

Enraonem

En Ricardu de la bòbila

Carles Serra i Andreu Cufí

Ricardu acompanyat de la seva dona

Potser més d'un cop us heu trobat en Ricard Ginesta passejant pels carrers de Quart -abans amb un caminador i d'un temps ençà amb cadira de rodes-. Les cames ja no són les mateixes d'abans, de quan era jove i anava cada dia a estudi a Girona amb bicicleta, però és que en Ricardu, com el coneix molta gent, és una de les persones més grans del poble, i si la salut li permet, a finals de juliol complirà 94 anys.

Va néixer no gaire lluny d'on viu actualment, a la casa que la família Ginesta tenia entre l'estació de tren i la bòbila, essent el quart de cinc germans -per davant hi havia en Rafel, la Maria i la Lolita, i per darrere, l'Angelina-. De ben petit li va tocar viure la guerra -que el va obligar a fer la comunió solemne dos anys més tard del que li pertocava perquè no hi havia capellans- però ell la recorda com una cosa llunyana, "la guerra la feien". I té més presents, en canvi, les batalles que feien amb fones i tiradors ell i les seves amistats tot amagant-se pels racons de la bòbila.

Les primeres lletres les va aprendre amb el senyor Moreno a l'escola del poble, que aleshores era als baixos de l'ajuntament. En Ricardu, però, era més amant dels números. Als catorze anys, en acabar

els estudis de comerç que va fer a la Salle de Girona, els van fer una prova de càlcul i va treure tan bona nota que van oferir-li feina a la sucursal del Banc d'Espanya. El director de l'escola i el del banc van anar a veure el seu pare per proposar-li-ho, "però em va dir que no, que per què me n'havia d'anar a buscar feina a fora si a casa ja n'hi havia prou. A més, la gent dels bancs no li agradaven, deia que eren uns aixafacadires", explica.

I així va ser com, acabats els estudis, va posar-se a treballar a l'empresa familiar, la bòbila Ginesta. Aleshores era l'empresa més gran del poble amb uns edificis i unes instal·lacions que anaven des del carrer Almeda fins a l'actual museu de la Terrissa i on hi havien arribat a treballar una quarantena de persones, moltes de les quals eren dones. Diu que hi va fer de tot, "ara, si no em feien treballar, el que m'agradava era manar. A les 8 del matí fes-los anar tu cap aquí i tu cap allà", comenta. Tanmateix, pel que continua explicant, la seva activitat principal va ser la de transportista, que va començar fent amb un carro i un matxo: "Tant aviat m'enviaven a la terrera a buscar terra, com al bosc a buscar feixos per cremar o a repartir obra als paletes". Una bòbila tan gran -on fabricaven teules, toves i totxos- havia de consumir molta llenya: "Teníem

Al Celrà hi pescàvem barbs i llises amb un parell d'enfiles, i a l'Onyar, anguiles i musclos"

Ricard Ginesta

tres o quatre homes que treballaven fent feixos, com el de cal Veí", i molta terra, "en trèiem de la terrera del Puig, de la de sota can Bailó, de la de can Mainau, de la de davant de la resclosa de l'Onyar", explica. I afegeix que de terreres, a Quart n'hi ha de perdudes per tot arreu.

Als 18 anys va poder-se treure el carnet i passar a fer la feina amb un camió. Això va permetre-li ampliar substancialment el radi d'acció: Roses, Sant Hilari Sacalm, i Sant Feliu de Guíxols, -on la família va obrir un magatzem de materials de construcció- però també més lluny i aprofitant sempre que podia el viatge de tornada: "A Barcelona tothom feia totxos massissos, anava a descarregar i en portaves d'aquells. I a Badalona, n'hi havia un que anava venent les toves ara cinquanta, ara cent... i vaig anar-hi i em va preguntar quan les pagaria, com que vaig dir-li quan tingués el camió ple, em va dir que ja me les podia endur totes", explica.

És clar però que a la seva vida no ha estat pas tot treballar, que de temps pel lleure també n'ha tingut. En el seu temps de joventut, un dels espais d'esbarjo que més aprofitaven eren els rius: "Al Celrà hi pescàvem barbs i llises amb un parell d'enfiles, i a l'Onyar, anguiles i musclos", explica. Si tenien ganes de ballar, en canvi, ja

s'havien de desplaçar cap a Cassà o Girona. En Ricardu encara recorda amb precisió la primera vegada que hi va anar, va ser a la Sala d'en Galà, a Cassà, i un germà de La Salle el va veure: "Quan el dissabte em vaig anar a confessar, el capellà em van preguntar si l'endemà havia d'anar a ballar. Amb això, ja vaig saber qui li havia dit. Em va renyar i em va dir que el ball en si no era pas dolent, que allò dolent era el que se sentia agafat a aquella noia", aclareix.

Més d'una vegada, quan era un vailet, per anar a Girona havia agafat el tren que venia de Sant Feliu: "Si podia, hi pujava sense pagar; parava davant de casa, jo m'estava a l'altre costat, i quan no em veien, hi pujava", detalla. El trajecte trigava entre vint minuts i mitja hora dependent de com anés de carregat.

"Ha canviat tant el món", ens diu cap al final de l'entrevista. Una afirmació que conté gairebé un segle de vida i d'experiència. Gairebé una centúria en què en Ricardu a més de viure-la, ha donat també vida -dos fills que l'han fet avi quatre vegades- i companyia a la Paquita. Un llegat tant ferm com els totxos que repartia i que aixequen les parets de tantes cases de Quart i Palol.

Ricardu a la seva comunió

Entitats

Rítmica Quart

Contacte

ritmicaquartcoordinacio@gmail.com

Comunicat de la junta del Club

Durant el mes d'abril es van iniciar les competicions, que aquest any encara ha sigut més intenses del que ja ho son habitualment. Hem treballat durant tot el curs preparant-nos per poder trepitjar de nou el tapís de competició, cadascuna de les gimnastes preparant el seu exercici amb molt d'esforç i dedicació. Han estat moments de molts nervis després de més d'un any sense competir, però totes i cadascuna d'elles ha brillat amb la seva llum i ha vist recompensat el treball realitzat dia a dia en els entrenaments. I volem aprofitar per felicitar-les pels bons resultats obtinguts a la lliga territorial. Enhorabona, us ho mereixeu!

Encara ens queden competicions i diferents tornejos durant els mesos de maig i juny, que de ben segur gaudiran al màxim després de la primera presa de contacte el passat mes d'abril. Però no parem; a banda dels entrenaments i dels projectes pel curs vinent, ja estem preparant el festival de final de curs i el Campus d'estiu.

El festival és un moment molt esperat, i aquest any serà encara una mica més especial ja que fa 2 anys de l'últim festival, i enguany, celebrem els 10 anys de l'A.E.R Quart. Deu anys en els que el club, i especialment les nostres entrenadores, han acompanyat, han vist créixer i han transmès la passió per la gimnàstica rítmica a moltes nenes i joves, tan del poble com d'altres poblacions. Que han trobat en el nostre club un espai idoni on aprendre, créixer i compartir afició i experiències. Gràcies a tots i totes les que en algun moment heu tingut o seguiu tenint un vincle amb el club. Gràcies per formar-ne part; seguim!

I després del final de curs, una setmana de descans i tornarem amb energia, amb el Campus. Començarem el 28 de juny fins el 30 de juliol amb un munt d'activitats: zumba, ballet, manualitats, piscina, jocs... i com no pot ser d'una altra manera, rítmica!

Si tu també vols passar-ho bé i iniciar-te a la gimnàstica rítmica, vine a gaudir de l'estiu amb nosaltres. Envia'ns un correu electrònic a ritmicaquartcoordinacio@gmail.com i t'informarem.

Som rítmica, som passió!

UE Quart

Contacte

www.uequart.cat

info@uequart.cat

972 468 805

La convivència de la pràctica esportiva del futbol amb la Covid-19

Ara que comencem a veure la llum, mirant el mesos que deixem enrere ens n'adonem que ha estat força complicat poder donar un servei esportiu als jugadors de la UE Quart.

Tot va començar el 14 de març de l'any 2020, quan en motiu de la primera onada de la Covid-19 es decreta l'estat d'alarma. Tots confinats a casa i la temporada 2019/20, es donava per finalitzada.

La temporada 2020/21 s'iniciava amb normalitat, vam poder iniciar els entrenaments, els equips es van començar a preparar per competir en les diferents lligues, es van disputar els primers partits de lliga i el 29 d'octubre de 2020, amb motiu de la segona onada, es van tornar a prohibir els entrenaments i les competicions.

El 23 de novembre de 2020 el PROCICAT ens permetia reiniciar els entrenaments amb les restriccions d'aforament del 50%, limitats al grup bombolla, sense vestidors i amb el toc de queda a les 22h. Suposava modificar i reduir el temps d'entrenament dels jugadors.

Aquesta situació va seguir fins que el dia 4 de gener de 2021 i amb motiu de la tercera onada, es van tornar a suspendre un altre cop els entrenaments.

Des del club, vam prendre la decisió de realitzar els entrenaments de forma telemàtica, ja que la pràctica de l'esport és molt beneficiosa pels jugadors, tant per l'estat físic com emocional i de cohesió de l'equip. Així, l'adaptació va consistir en què els jugadors i tècnics es connectaven a través de l'ordinador o del mòbil i junts, practicaven exercicis físics i parlaven d'aspectes relacionats amb el futbol.

L'experiència va durar un mes, des del 7 de gener fins el 7 de febrer. En un inici, va ser una experiència bona i compartida per la majoria de jugadors, però al llarg dels dies, es va anar complicant. Esperem no haver-ho de repetir.

El dia 8 de febrer vam tornar als entrenaments presencials i el 15 de març a les competicions esportives.

Tot plegat, ha estat un situació molt complicada, un malson, que esperem que passi ben aviat.

Jugadors i tècnics de l'equip cadet de preferent de la UE Quart fent estiraments després d'un partit.

CB Quart

Contacte

coordinacioqbquart@gmail.com

AFA Nou de Quart

Contacte

info@afanoudequart.cat

CB Quart - A poc a poc i bona lletra!

Deixem enrere la situació d'estat d'alarma del passat 18 març del 2020 i mirem amb ganes i entusiasme els nous horitzons ara que la vacunació ja és un fet.

CB Quart, com altres entitats esportives del poble, va fer un pas més per normalitzar la situació Covid-19. Amb aquest objectiu, es va donar continuïtat als entrenaments seguint els protocols necessaris, i es van inscriure els equips a competició. Tot i ser una lliga peculiar i amb pocs partits, l'hem pogut viure gaudint d'una pseudonormalitat si ho comparem amb el maig de l'any passat.

A més, s'ha reactivat el campus d'estiu, que començarà el 28 de juny i es durà a terme fins el 30 de juliol, enguany en la franja d'edats del 2007 fins el 2017. El campus es farà per setmanes tal i com ja va sent habitual en torn de matí o torn complet: de 9 h a 13 h o bé de 9 h a 17 h, respectivament. Com sempre, estarà obert a qualsevol nen o nena, sense necessitat que sigui membre de l'equip; només cal que tingui ganes de gaudir de la pràctica esportiva.

Desitgem que gaudiu tots i totes d'un bon estiu!

L'educació, una tasca de totes i tots

L'aprenentatge de les criatures se centra en tres pilars fonamentals: l'entorn més proper, l'escola, i el seu propi desenvolupament personal. La conciliació entre aquests tres aspectes no és senzilla, i és especialment important que tant les famílies com l'escola remin en la mateixa direcció.

Aquesta és exactament la funció d'una Associació de Famílies d'Alumnes (AFA): apropar l'escola a la família i la família a l'escola per posar l'educació al servei de les nostres criatures.

L'AFA és la principal interlocutora entre l'escola i les famílies. El seu objectiu fonamental és contribuir a la millora de la qualitat de l'ensenyament a través del diàleg i la col·laboració entre els diversos agents de la comunitat educativa i, per tant, les associacions de famílies d'alumnes esdevenen els espais més efectius perquè les famílies s'organitzin i contribueixin en el dia a dia dels centres educatius: posant en comú idees, accions, i propostes que permetin a les famílies implicar-se activament en l'educació dels seus fills i filles, no només en l'àmbit lectiu, sinó també en aspectes com l'alimentació, les activitats extraescolars, la formació, i la sensibilització davant de situacions que pot patir l'alumnat com a col·lectiu, tant dins com fora de l'escola.

Des de l'AFA de l'escola 9d4t, apostem per crear i mantenir l'associació forta i ben organitzada, perquè som conscients que la relació famílies - escola requereix d'un vincle i d'una comunicació constant i efectiva.

A l'AFA s'hi pot participar en diferents intensitats: formant part de la junta en una de les comissions (menjador, activitats extraescolars, projectes, infraestructures, etc), es pot ser satèl·lit d'una de les comissions, fent tasques concretes de cada comissió; o bé es pot ser família associada a l'AFA i gaudir dels recursos i serveis que s'ofereixen. Així, el compromís el decideix cadascú segons les ganes i el temps que hi vulgui i pugui dedicar.

Durant aquest curs, s'han garantit tots els serveis excepte les activitats extraescolars, que esperem poder tornar a oferir el curs vinent. Les xerrades, formacions o les matinals de pati, que enguany s'han hagut de fer en línia o, simplement, no s'han pogut celebrar, són les que també desitgem poder reprendre el curs 2021-2022.

Ens veiem a l'escola!

Fundació Oncolliga Girona

Contacte

C/ Illa Fuerteventura, 10
info@oncolligagirona.cat

Diari de la Covid-19, 365 dies després

Les persones solem tenir memòria eidètica -o fotogràfica, com popularment se la coneix -davant d'esdeveniments impactants i que comporten una forta càrrega afectiva. Segurament moltes de vosaltres recordareu, per exemple, on éreu, amb qui i què feieu durant els atemptats de l'11 de Setembre a Nova York, o els del 17 d'agost a Rambla Catalunya.

De la mateixa manera, suposo que recordareu la mar de bé el moment en que el divendres 13 de març el govern va decretar l'estat d'alarma i el consegüent confinament. El que en inici havien de ser quinze de quarantena, es van convertir en tres mesos. Al principi, es van barrejar sentiments de por, angoixa i tristesa causats per l'amenaça al nostre 'statu quo', però també va fer palesa la iniciativa i la imaginació de les que gaudim les persones humanes per a cercar alternatives de distracció dins de quatre parets. Durant aquelles setmanes, les imatges de gent amb manca d'empatia i solidaritat arrasant provisions dels supermercats, principalment paper de vàter (si us plau, si coneixeu algú expliqueu-li que l'aigua i el sabó també netegen!), contrastaven amb les imatges de solidaritat entre comunitats veïnals, concerts alternatius als balcons i mostres de suport al col·lectiu sanitari.

A partir del juny, vam creure que veïem la claror quan va començar el periple del desconfinament, que va incloure - i inclou actualment- restriccions en els nostres moviments, a les trobades i als negocis, especialment el de l'hostaleria. Les mascaretes i els gels desinfectants han arribat per quedar-se, així com el teletreball, les videotrucades, la distància de seguretat i els ERTO. I creieu-me, cou més un ERTO, que gel desinfectant en una ferida.

Hem hagut d'adaptar-nos a aquesta nova normalitat, i el poble, com sempre, ha sacrificat moltes coses a nivell familiar, social i econòmic, seguint les restriccions que s'entenen, unes més que d'altres. No podem veure les persones que estimem -amb mesures de seguretat- i que potser han estat afectades per la Covid-19 perquè viuen en una altra comarca, però cap problema perquè tota la cúpula política celebri l'aniversari d'un diari i convoqui eleccions. Hem hagut d'aprendre a relacionar-nos amb l'entorn de forma molt diferent a l'habitual en la nostra cultura mediterrània: res d'abraçades ni petons, ni reunions espontànies amb les persones que estimem. Fins i tot, les més esquerpes ho trobem a faltar. Afegiria també el malestar per les lluites diàries amb aquelles persones que després de 365 dies no han après a usar correctament la mascareta. No és tan complicat recordar que va per sobre del nas! I els negacionistes... D'aquests, val més que en parlem un altre dia... A nivell emocional, la situació de pandèmia ens ha afectat, i molt: la por al contagi, l'angoixa de les persones que han patit la malaltia, o els familiars d'aquestes que es troben a l'espera de trucades diàries per saber l'evolució de les persones que estimem, les defuncions sense poder fer acompanyament i comiat, les limitacions socials, i els sentiments de solitud, l'esgotament de col·lectiu sanitari, així com les incongruències esmentades abans, han provocat un augment en les demandes per atenció en salut mental, disparant els índexs de trastorns com l'angoixa i la depressió. Recordem que qualsevol persona pot patir malestar emocional intens, per un motiu o altre, i que és essencial que l'entorn respongui a les seves necessitats.

El Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya ha posat a disposició de la ciutadania una sèrie de recursos per tal que tothom tingui accés a rebre suport emocional per part del col·lectiu professional qualificat.

M'agradaria acabar aquest text donant les gràcies a totes les persones que treballen al món sanitari i que es deixen la pròpia salut per a tenir cura de nosaltres, i donant tot el meu escalf a totes aquelles persones que han patit i/o pateixen la malaltia, així com també als seus. Ànims a tothom, que com diu en Sisa, "qualsevol nit pot sortir el sol!"

Arantzazu Aguerri, Psicooncòloga
de la Fundació Oncolliga Girona

Canvi de la Junta Directiva

Volem comunicar-vos el canvi de la Junta Directiva d'AEQ.

Hem assumit aquest repte amb l'objectiu de seguir fent poble i de poder continuar trobant-nos per gaudir i conèixer la natura i la història dels nostres voltants, per fer rutes amb contingut de patrimoni natural, històric, etnogràfic, etc., o simplement pel fet de passar una estona en grup.

Volem arribar a col·lectius de totes les edats fent caminades o gaudint de festes populars, i la tradicional pujada del pessebre a Montigalà que es fa cada any el diumenge abans de Nadal, i també col·laborar en activitats conjuntament amb altres grups i/o associacions del poble.

Volem donar les gràcies a l'anterior junta directiva, pel treball i la dedicació que ha fet durant molts anys, i que ens ha portat fins aquí, amb una nombrosa quantitat de socis i sòcies, que hem gaudit de les seves excursions i trobades lúdiques.

Després de gairebé dos anys d'aturada forçosa per causes que son ben conegudes, esperem que tot vagi pel bon camí, i que puguem començar les activitats de la propera temporada amb normalitat, amb la tradicional pujada a peu al Santuari dels Àngels l'últim diumenge de setembre.

Salutacions,

La nova junta: Margarida Casanovas, Isabel Mestres, Mónica González, David Casellas, Carles Serra

Qui és l'assassí?

Un capità afectat per una gastroenteritis, una cuinera porca, una criada gandula, un majordom atrapat pels deutes, un gigoló que trafica amb cocaïna, una germana rosegada per l'enveja, una neboda consentida i una marquesa sense escrúpols viatgen de Mallorca a Barcelona en un iot sense tripulació. De cop, tres trets de pistola: bang, bang, bang! Qui serà el mort? I encara més important: qui és l'assassí?

La jutgessa Masó, la inspectora Moreno i la detectiu Deucamps, seran les encarregades de posar llum a aquest enigma amb l'ajuda del públic.

Una comèdia trepidant, amb veritats a mitges i traïcions, on cada personatge té coses a amagar i molt a guanyar; però també molt a perdre.

Sereu capaços i capaces de seguir el fil i no perdre cap detall?

Contes engrunats

La roca del Celrà

Joaquim Vilar

El misteri genera meravella i la meravella és a la base del desig de l'home de comprendre."

Neil Armstrong.

Hi havia una vegada, fa molt i molt de temps, una riera de les Gavarres que quan plovia molt i molt a la banda dels Àngels, baixava tan plena i creixia tant i tant que negava els camps i les cases de la gent de Quart. Potser és per això que aquesta riera es deia Celrà, que ve del llatí 'Celeris' i que vol dir ràpid o veloç.

La pagesia que vivia a prop del Celrà, com que sabia que el foc té aturador però l'aigua no, havia tingut molta cura de fer les seves masies en llocs alts com ara can Bruguera, can Coral, can Tomàs Vidal, can Met, can Blai, can Salvi o cal Veí, i per això, quan pujava l'aigua de la riera, no els feia cap mal.

Ara bé, les persones que vivien al pla de cal Moliner o als camps de la Roureda, o a baix de tot del Raval, o fins i tot al pla de Palol, que eren pageses i terrisseres -més terrisseres que pageses, diguem-ho clar- quan plovia a bots i barrals i a samalades, tenien sempre l'ai al cor perquè vivien avall i era planer. El Celrà creixia i creixia, i s'ho enduia tot, passeres i ponts, passallisos i horts, obradors i cossis de terrissa negra d'aquells tan grossos que sabien fer.

El sector de la terrisseria se'n va atipar i va dir que prou. En van parlar amb els genis del bosc, que també són artesans i treballen amb la terra, l'aigua, l'aire i el sol, però a dins dels arbres. I també amb les mans. Ara, amb el foc no, que es cremarien. Aquesta és l'única diferència entre els dos, i per això, el sector terrisser i els genis del bosc es van entendre de seguida.

Els genis dels arbres sabien que la gent de Quart feia bells estris amb les seves mans treballant només amb el foc, la terra i l'aigua, i també sabien que tenien molts problemes amb les vingudes del Celrà i, en un plis-plas, van estimbar una gran roca al bell mig del riu, una mica més avall de les gorgues del Sant Pare, un xic enllà del Pas Traginer.

A partir d'aleshores, el Celrà quan baixa gros i nega les Gorgues i el Pas Traginer, s'ha d'aturar per força quan arriba a la roca perquè no pot passar ni per la dreta ni per l'esquerra, ni per dalt ni per baix. Després, continua ràpid cap a Palol i la Creueta però molt més amansit. I ja no fa tanta por ni fa tant mal, perquè ara ja n'ha après: així que veu la roca, s'ho pensa dos cops i desaccelera.

I aquesta és la llegenda de la roca del Celrà, que és molt gran i que sempre hi ha estat i sempre hi serà.

Salut

Bons hàbits de teletreball

10 trucs per ser una persona més activa quan treballes o estudies a casa

Proposem 10 idees per fer salut en temps de COVID-19 que pots incloure fàcilment en el teu dia a dia

1. Comença el dia amb una sessió d'activitat física

És una rutina que activa el cos i la ment.

2. Interromp el temps d'estar en posició asseguda cada 30 - 60 minuts.

Fes petites pauses actives: aixeca't, camina una mica i estira les cames, els braços i l'esquena, puja i baixa un tram d'escales o fes flexions de braços a l'escriptori.

3. Evita la fatiga visual

Parpelleja més, mou els ulls amunt i avall, a la dreta i a l'esquerra, mira lluny una estona i tanca els ulls 10 segons per relaxar la vista.

4. Mantingues una postura correcta mentre estàs assegut/da

Recorda que no és aconsellable creuar les cames molta estona.

5. Camina, puja i baixa escales o fes una altra activitat física en les pauses o els descansos.

Pot ser l'ocasió per carregar energia i millorar la concentració.

6. Surt a respirar aire fresc almenys un cop al dia i aprofita una estona el sol.

Els descansos de mig matí o mitja tarda o abans de dinar poden ser una bona oportunitat.

7. Limita el temps d'exposició a la pantalla durant l'oci o el temps lliure.

8. Estigues dempeus o aixeca't periòdicament

Quan parlis per telèfon o participis en videoconferències o seminaris web.

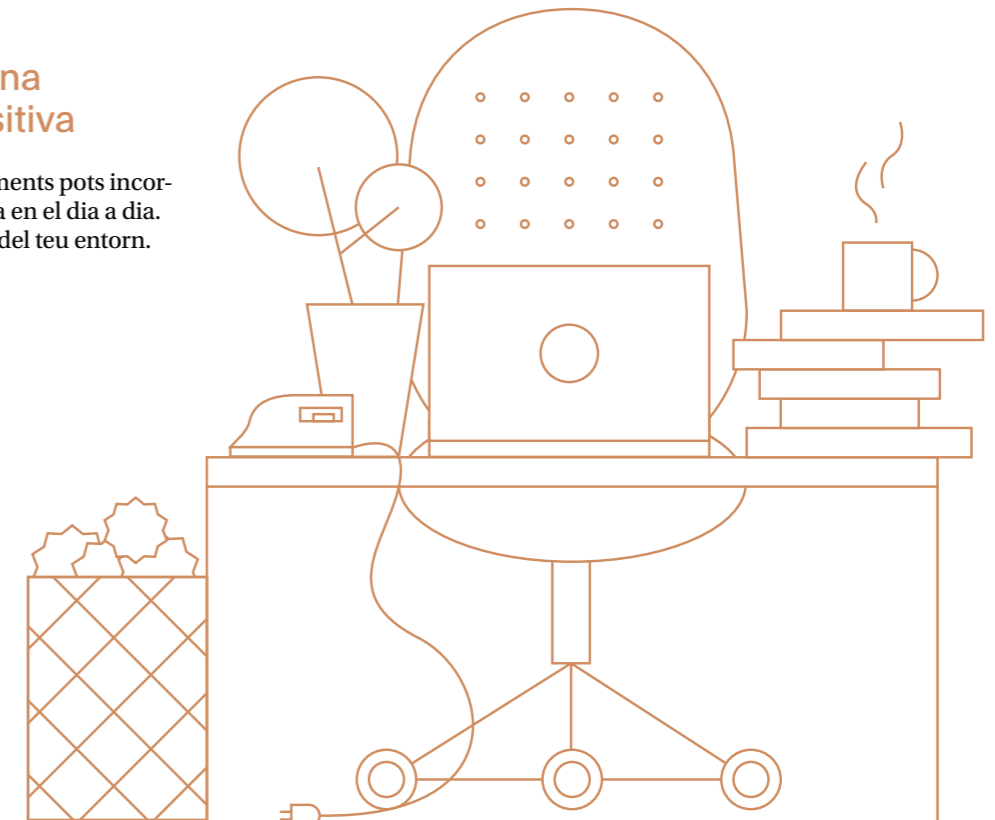
Cada pas compta
#gentactiva #DMAF2021
#cadapascompta

9. Fes activitat física a una hora i uns dies determinats cada setmana.

Sigues constant. Així, convertiràs l'activitat en un hàbit que formarà part de la teva vida.

10. Sigues una persona positiva

Busca en quins moments pots incorporar l'activitat física en el dia a dia. És clau per a tu i els del teu entorn.

Dades d'interès

Ajuntament de Quart

Tel. 972 46 91 71
Plaça de la Vila, 2
www.quart.cat
ajuntament@quart.cat

De dilluns a divendres de 8 h a 13.30 h. Dimecres de 16 h a 19 h.

Serveis Socials

Educador Social Sr. Jordi Barniol
Dilluns i dimarts de 8h a 15h.
Dijous de 8 h a 12 h.

Treballadora Social
Sra. Gemma Bragnolí
Dimarts, dijous i divendres de 8.30 h a 15.30 h. Per demanar visita trucar al 972 20 19 62

Estació Jove

Tel. 972 46 94 51
C/ Tren, 56
Facebook: estació jove quart
Instagram: zona jove quart
tecnicajoventut@quart.cat

Dimarts i dijous de 11.30 h. a 15 h.

Biblioteca Miquel Pairoli

Tel. 972 46 90 73

C/Tren, 49 <http://www.bibgirona.cat/biblioteca/Quart/contents/137-presentacio>

Matins: Dimarts i divendres de 9.30 h a 12.30h

Tardes: De dilluns a divendres de 16.00 h a 20.00 h

Bibliopiscina: Dilluns, dimecres i divendres de 18 h a 20 h
(La Biblioteca romandrà tancada)

Pavelló poliesportiu

Tel. 972 46 87 84
C/ Modeguer, 38
De dilluns a divendres de 17 h a 21 h.

Serveis tècnics

Tel. 972 46 91 71
ajuntament@quart.cat
Dilluns a divendres de 12 h a 14 h.

Jutjat de pau

Tel. 629 51 69 95
Dijous de 9 h a 14 h

Ràdio Quart FM (lQuart FM 101.0)

Tel. 972 46 87 81
Plaça de la Vila, 1
radio@quart.cat

Assessorament a les entitats

Tel. 972 468 783
C/ Tren, 56
entitats@quart.cat
De dilluns a divendres de 8.30 h a 14 h

Museu de la Terrissa

Tel. 972 469 370
C/ Tren, 58
www.museuterrissa.cat
info@museuterrissa.cat
Dissabtes de 10.30 h a 14 h i 16.30 h a 20 h
Diumenges i festius de 10 h a 14 h

Parròquia

Tel. 972 46 90 83 (Quart)
Tel. 972 21 18 63 (Palol d'Onyar)

Llar d'Infants La Baldufa

Tel. 972 46 81 17
C/ Escoles, 9 <http://baldufaquart.wixsite.com/baldufa>
baldufa.quart@gmail.com

Escola 9d4t

Tel. 972 468 344
C/ Mas Ferriol, 1-3
<http://agora.xtec.cat/escola9d4t/b7009242@xtec.cat>

Denúncies casos de Bulling
Tel. 900 01 80 18

Elecnor

(incidències enllumenat municipal)
Tel. 900 10 20 64

Escola Santa Margarida

Tel. 972 469 381
C/Tren, 60
www.xtec.cat/ceipstamargarida
b7002922@xtec.cat

INS Vilablareix

Tel. 972 406 005
C/ Marie Curie, 1 17180 Vilablareix
<http://insvilablareix.cat>
iesdevilablareix@xtec.cat

Urgències

Tel. 112

Prodaisa

(incidències aigua municipals)
Tel. 972 202 078

Institut d'Assistència Sanitària (IAS) Consultori de Quart

Demandar hora T. 93 326 89 01
Per demanar hora urgent, trucar al consultori: T. 972 18 90 45

Per urgències fora d'horari:
Centre d'atenció primària de Cassà de la Selva: C/ Bassegoda, 11
17244 Cassà de la Selva
T. 972 46 38 83

Per emergències vitals trucar al 061
Per demanar hora per internet:
www.ias.cat

Correus Quart

Crta. Girona, 27
Horari: De dilluns a divendres, de 8.30 h a 10.30 h

Continguts

Carles Gutierrez
Miquel Cortés
Jordi Batlle
Narcís Mas
Samuel Lado
Vanessa Larramendy
Gemma Borgoñoz
Sílvia Vidal
Arnau Benac
Josep Roura
Cristina Troyano
Carles Serra
Mariana Alonso
Laura Just
Andreu Cufí
Adrià Compte
Joan Lidón
Entitats municipals

Disseny gràfic

Genís Ibanco
Gerard Coronel
Adrià Pell

Fotografia portada i entrevista

Carles Palacio

Introducció de llenguatge no sexista

Laberta, agència de comunicació viva

AJUNTAMENT DE QUART